

ELİF, BE, TE...

Elif gibi dosdoğru olunmalı hayatta...
Be gibi tek nokta üzerinde durabilecek kadar dengeli olunmalı...
Te gibi olunmalı, veda hutbesinde emanet bırakılan iki şeyi sürekli başının üzerinde taşımalı insan...
Se gibi az konuşup üç dinlemeli toplumda...
Cim gibi çocukça bakmalı hayata, ama cim kadarda çok iş yapmalı...
Ha gibi gönlü geniş dostlar edinmeli insan,
Hı kadar ağlamaklı olduğunda yardımcı olabilecek...
Dal gibi boynunu bükse de hayat,
Zel gibi şapkasını takmayı bilmeli zorluklara karşı...
Rı kadar rahat olsa da insan bu dünyada,
Ze'nin noktası gibi başında dolanan bir sineğin olduğunu mutlaka bilmeli...
Sin midir sanki bu dünyada noktasız pulsuz tek garip...
Şin gibi pulları verilmeli getirip...
Sad kadar şişse de karnın,
Dat gibi hayata bir göz kırp...
Tı gibi bir yelkenlidir hayat,
Zı kadar yüklü olan...
Ayn gibi göğe çevir yüzünü...
Ğayın noktası kadar şüphe olmasın kalbinde...
Fe eyne tezhebuun... (Kaçış nereye)
Gaf gibi iki gözünü aç...
Kef kadar karizmatik ol...
Lam gibi tutunacak bir dal ol gariplere...
Mim'lenmiş olsan da yılma yıkılma...
Nun kadar susukun...
Vav kadar edepli ol...
He gibi haykır içinden geçenleri...
Lamelif gibi ellerini O (c.c)'na aç
Ya Rabbi rahmet ve mağrifet kapılarını bize aç...

KAYNAK: İslam.info.tr

